

Μ. έρες Σ. χολείου

Νοέμβριος 2013 www.pagkritio.gr, pagkritio.blogspot.com, Έτος θ αριθ. φύλλου 3

Εκτός διδασκαλίας

Στυλιανός Αλεξίου (1921-2013) - Ο Καβάφης των νεοελληνικών σπουδών

Έφυγε το απόγευμα, της 12ης Νοεμβρίου, από τη ζωή ένας από τους μείζονες Έλληνες διανοούμενους της εποχής μας, ο σπουδαίος Αρχαιολόγος, ο κορυφαίος Νεοελληνιστής, ο αδιαμφισβήτητος πρύτανης των Κρητολογικών σπουδών, ο εκδότης του *Ερωτόκριτου*, του *Διγενή Ακρίτη* και του *Σολωμού*, ο άρχοντας των Γραμμάτων μας, ο Κύριος Στέλιος Αλεξίου.

Ο Αλεξίου σπούδασε στην Αθήνα και τη Γερμανία, ωστόσο δεν στράφηκε αρχικά στη λογοτεχνία και τη φιλολογία αλλά στην αρχαιολογία. Από το 1962-1977 διετέλεσε Διευθυντής του Αρχαιολογικού Μουσείου

Ηρακλείου και γενικός έφορος αρχαιοτήτων Κρήτης. Η επέκταση του Μουσείου Ηρακλείου, η ίδρυση των Μουσείων Χανίων και Αγίου Νικολάου, το βιβλίο *Μινωικός Πολιτισμός*, οι ανασκαφές και δημοσιεύσεις Κατσαμπά (στο Ηράκλειο), Λεβήνος (Λέντα), Απολλωνίας (Αγίας Πελαγίας) συνοψίζουν την προσφορά του στον τομέα της Αρχαιολογίας. Το βιβλίο του *Μινωικός Πολιτισμός* ήταν για δεκαετίες το πιο πολυμεταφρασμένο και πιο πολυδιαβασμένο εγχειρίδιο στο είδος του και παραμένει κλασικό.

Στο Πανεπιστήμιο επικεντρώθηκε πλέον στις φιλολογικές σπουδές. Αρχίζοντας με τη μνημειώδη έκδοση του *Ερωτόκριτου* το 1980, προχώρησε στην κριτική έκδοση και αποκατάσταση σημαντικότερων κειμένων της Κρητικής Λογοτεχνίας, κάποιες με τη βοήθεια της συντρόφου, συνεργάτιδας και συζύγου του, λαμπρής φιλόλογου Μάρθας Αποσκίτου. Ξεχωρίζουν οι εκδόσεις της *Βοσκοπούλας*, της *Ερωφίλης*, του *Απόκοπου*, του *Κρητικού Πολέμου* κ.ά. Οι μελέτες και οι εκδόσεις του για την **Κρητική Λογοτεχνία** θεωρούνται διεθνώς κλασικές και έχουν καταχωριστεί στα αποκτήματα της νεοελληνικής γραμματείας.

Το 2007 δημοσίευσε το ογκώδες έργο του *Σολωμός* (653 σελίδες). Το έργο αυτό αποτελεί την κορυφαία ίσως προσφορά της φιλολογικής επιστήμης στις λεγόμενες σολωμικές σπουδές, καθώς πρόκειται για την πρώτη ιστορικά ενιαία έκδοση και απόδοση των ολοκληρωμένων έργων και των πληρέστερων αποσπασμάτων του εθνικού ποιητή που έγινε με συνεπή συνέχεια και περαίωση των καταγραφών του Ιωάννη Πολυλά και του Λίνου Πολίτη, που είχαν προηγηθεί. Ο Στυλιανός Αλεξίου υπήρξε ένας μοναδικός άνθρωπος, μια **προσωπικότητα ξεχωριστή**, κατασκευασμένη από τη στόφα του άρχοντα, του διανοούμενου, του πνευματικού ανθρώπου μιας άλλης εποχής.

Η απροσποίητη σεμνότητα που άγγιζε τα όρια της ντροπαλότητας, η εγγενής ευγένεια, η ακάματη εργατικότητα, η ανυστερόβουλη δοτικότητα υπήρξαν τα κύρια χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς του. Αυτά τον βοήθησαν να δημιουργήσει ένα σπουδαίο έργο που θα είναι σημείο αναφοράς για τις επιστήμες που υπηρέτησε για πολλές δεκαετίες.

Ήταν τα ίδια χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς του που τον απέτρεψαν από το να διαφημίσει ή έστω να προβάλλει τον εαυτό του και το έργο του. Μαζί και το γεγονός, χαρακτηριστικό και αυτό του ήθους του, ότι δεν εγκατέλειψε ποτέ (πέρα από το διάστημα των σπουδών του) την Κρήτη και το Ηράκλειο, επιδιώκοντας την καταξίωση στο εθνικό πνευματικό κέντρο, που είναι η Αθήνα, έστω στη Θεσσαλονίκη είτε στο εξωτερικό. Δεν έδινε συχνά συνεντεύξεις, δεν έκανε δηλώσεις επί παντός επιστητού, πνευματικού ή μη. Τις απόψεις και τις σκέψεις του τις διατύπωνε με τον τρόπο που ήξερε καλά. Με το επιστημονικό του έργο, τις δημοσιεύσεις των βιβλίων του και τις συνομιλίες με τους ανθρώπους που είχε επιλέξει να εισέρχονται ως φίλοι στον ιδιωτικό του χώρο. Ο Στυλιανός Αλεξίου υπήρξε ένας διανοούμενος μοναχικός και μοναδικός. Περίπτωση που πολύ δύσκολα μπορεί να συναντήσει κανείς ομοιά της στη νεοελληνική φιλολογία και διανόηση.

Τελειώνω με μια φράση που ίσως ακουστεί τολμηρή. Τηρουμένων των αναλογιών, ο Αλεξίου θα μπορούσε άνετα να χαρακτηριστεί ως **ο Καβάφης των νεοελληνικών Σπουδών**. Και όπως ακριβώς συνέβη και με τον μεγάλο Αλεξανδρινό, ο μεγάλος Καστρινός θα αναζητήσει τη θέση που του αρμόζει στο πάνθεον των σπουδαίων πνευματικών προσωπικοτήτων του Ελληνισμού, τώρα που πέρασε από τον απατηλό χώρο του ζωντανού μύθου στον αιώνιο και αδυσώπητο χώρο της Ιστορίας.

Κύριε Στέλιο, καλό σας ταξίδι!
Η παρέα από το Κράσι συμπληρώνεται πλέον στον ουρανό.
Καλώς να σμιζετε και να μας τους χαιρετάτε όλους.

Κωνσταντινούπολη, 12 Νοεμβρίου 2013, Γιάννης Γιουρτσής♦

♦ Ο κ. Γιάννης Γιουρτσής εργάζεται ως φιλόλογος στη Μεγάλη του Γένους Σχολή στην Κωνσταντινούπολη και είναι απόφοιτος του σχολείου μας.

Το χρονικό του μήνα

Πραγματοποιήθηκε στις 5-11-2013 στο Αθλητικό Κέντρο «Αθλόπολις».

Εκδήλωση Β' Λυκείου

Μια εκδήλωση βασισμένη στον λόγο, τη μουσική και τον χορό ετοίμασε για τη φετινή επέτειο του Πολυτεχνείου η Β' Λυκείου. Οι μαθητές τίμησαν τα 40 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου με χιούμορ, σαρκασμό πολλές φορές μεταδίδοντας, συγκίνηση και αισιοδοξία. Υπεύθυνες καθηγήτριες ήταν η κ. Γιολάντα Γιέτη και η κ. Ελένη Αλεξοπούλου, ενώ την πολύτιμη βοήθειά τους πρόσφεραν ο κ. Λεωνίδας Πεπονάκης στη μουσική διδασκαλία και η κ. Πωλίνα Κοκορέλια στη χορογραφία.

«Ταύροι: Αθέατες ψυχές» Έκθεση ζωγραφικής στο «Παγκρήτιο»

Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για τα 50 χρόνια λειτουργίας και προσφοράς στην παιδεία του Εκπαιδευτηρίου, φιλοξενείται στο σχολείο, από τις 20/11/13 ως τις 23/12/13, η έκθεση ζωγραφικής του γνωστού συμπολίτη μας ζωγράφου και απόφοιτου του «Παγκρητίου» Δημήτρη Τζάνη, με τίτλο: «Ταύροι: Αθέατες ψυχές».

Ο Δ. Τζάνης άντλησε την έμπνευσή του από τη μελέτη του γνωστού ποιήματος του Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα «Θρήνος για τον Ιγνάθιο Σάντσιθ Μεχίας», στο οποίο ο ποιητής θρηνεί με μοναδικό τρόπο τον θάνατο του στενού φίλου του ταυρομάχου Μεχίας, που χτυπήθηκε θανάσιμα από τον μαύρο ταύρο στην αρένα του Μανθανάρες.

Αντισεισμική προστασία

Στις 20 Νοεμβρίου, Το θέμα είναι πολύ μίλησε στους μαθητές ενδιαφέρον και είναι πάντα του γυμνασίου επίκαιρο, λόγω της η κ. Αμαλία ιδιαίτερης σεισμικής Μουτσοπούλου επικινδυνότητας που έχει η γεωγραφική μας θέση. Η ομιλήτρια, που είναι Ευχαριστούμε πολύ την κ. μητέρα δύο μαθητριών

του γυμνασίου μας, ανταποκρίθηκε με ενδιαφέρον στην πρόσκληση που έχει απευθύνει το σχολείο σε γονείς - επαγγελματίες διαφόρων ειδικοτήτων - να δώσουν διάλεξη, στους μαθητές σε θέμα της ειδικότητάς τους.

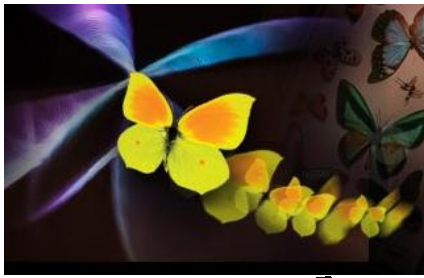
Αμαλία Μουτσοπούλου-Γλακουσάκη για τις γνώσεις και τον προβληματισμό που μας μετέδωσε αλλά και για την ανταπόκρισή της στην πρόσκλησή μας.

Η ομιλήτρια είναι πολιτικός μηχανικός. Το θέμα που ανέπτυξε είναι «Βασικές αρχές αντισεισμικού σχεδιασμού – Τρόποι προστασίας από το σεισμό».

Στην ομιλία της αναφέρθηκε στους στόχους του αντισεισμικού σχεδιασμού, στους Ευρωκώδικες που καθορίζουν τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν οι τεχνικές κατασκευές, στις ζημιές που παθαίνουν τα κτίρια από τους σεισμούς αλλά και στους βασικούς κανόνες για την προστασία από το σεισμό.

Φωτεινά Μυστήρια Ολογράμματα, 3D και Οπτικά Παράδοξα

Οι μαθητές του σχολείου μας επισκέφθηκαν την έκθεση «Φωτεινά Μυστήρια Ολογράμματα, 3D και Οπτικά Παράδοξα», στις 25/11/2013 η β' γυμνασίου, στις 26/11/2013 η α' γυμνασίου και στις 29/11/2013 η γ' γυμνασίου. Η έκθεση πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία του Μουσείου Οπτικής του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου της Αγ. Πετρούπολης με το Ελληνικό Ινστιτούτο Ολογραφίας. Ο κύριος κορμός της έκθεσης αποτελείται από πάνω από 100 εντυπωσιακά, συλλεκτικά ολογράμματα ποικίλου περιεχομένου καθώς και τρισδιάστατες αναπαραστάσεις που αναφέρονται σε θέματα σχετικά με τη φύση και τα φυσικά φαινόμενα.

Οι μαθητές γράφουν ...εντυπώσεις

Η έκθεση στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας είχε ως θέμα τις τρεις διαστάσεις, τις οφθαλμαπάτες και τα λείζερ.

Στην αρχή μάς έκανε έναν πρόλογο ο διευθυντής του Ελληνικού Ινστιτούτου Ολογραφίας κ. Λεμπέσης και ήμασταν πολύ χαρούμενοι, επειδή μας ανακοίνωσε πως είμαστε οι πρώτοι άνθρωποι που θα δούμε, ό,τι θα δούμε, σε όλη την Ελλάδα. Με υπερηφάνεια και θετική ενέργεια ξεκινήσαμε την περιήγηση. Πρώτα είδαμε κάποιους αξιοσημείωτους καθρέπτες που έπαιζες με την αντανάκλασή τους. Νομίζω όμως πως αυτό που μας έκανε περισσότερο εντύπωση ήταν τα ολογράμματα. Τα ολογράμματα αυτά, όπως μου εξήγησε ένας συμπαθέστατος κύριος, ήταν εικόνες που με συγκεκριμένη επεξεργασία είναι εφαρμοσμένες σε γυαλί. Το γυαλί αυτό έχει ένα μικρό πάχος, το οποίο σου δίνει την αίσθηση πως είναι τρισδιάστατο. Ύστερα προχωρήσαμε σε μια αίθουσα που, όπως μας είπαν, έχει έναν ιδιαίτερο φωτισμό που λέγεται «blue light». Το ιδιαίτερο με αυτόν το φωτισμό είναι πως οποιοδήποτε λευκό αντικείμενο, ξεγελώντας το μυαλό και τα μάτια, μας το δείχνει «φωσφορίζε». Στην ίδια αίθουσα μας έδειξαν και κομμάτια πετρών από μετεωρίτες.

Στην άλλη γωνία υπήρχε ζωγραφική με λείζερ, που λίγοι κατάλαβαν πώς γίνεται. Τέλος, είδαμε την άρπα που σε όλους μας έκανε εντύπωση. Αυτή η ιδιαίτερη άρπα είχε δύο οριζόντιες ακτίνες λείζερ και ανάλογα με το πόσο ψηλά ή χαμηλά έβαζες το χέρι σου έπαιζες την κατάλληλη νότα. Βγαίνοντας από το Μουσείο, σταθήκαμε όλοι με τη σειρά, μπροστά από μια κάμερα και μια μεγάλη οθόνη. Εκεί, αν κουνούσες τα χέρια ή το κεφάλι, έβλεπες στην οθόνη ένα σκύλο όρθιο στα δύο πόδια που θα αντέγραφε την κάθε σου κίνηση.

Στο σχολικό και στην τάξη οι εντυπώσεις πλημμύριζαν κάθε μαθητή που συναντούσες. Όλοι είχαν ενθουσιαστεί, σαν ένα μικρό παιδί που πείθει τον πατέρα του για μια σοκολάτα παραπάνω στο επιδόρπιο. Ήταν πρωτότυπη και ξεχωριστή αυτή η επίσκεψη.

Θοδωρής Καμπιτάκης
Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Η ποίηση του μήνα

1/11/2013 β' γυμνασίου

Διαβάστηκαν αποσπάσματα από 'πεζά κείμενα του Αλέξανδρου. Παπαδιαντη, και Φ. Κόντογλου και ένα ποίημα του Γ.Σαραντάρη

14/11/2013 α' γυμνασίου

Ποίηση του Φεντερίκου Γκαρθία Λόρκα

29/11/2013 γ' γυμνασίου

Ποίηση Γ. Μανουσάκη

22/11/2013 Α' Λυκείου

Ποίηση Πάμπλο Νερούδα

Τριαντάφυλλο

Είναι κόκκινο σαν αίμα σαν ανοίγει το πρωί,
κι η δροσούλα δεν τ' αγγίζει από φόβο μην καεί,
ανοιχτό το μεσημέρι σαν κοράλλι, σαν παιδί,
μες στα τζάμια, μαγεμένος, σκύβει ο ήλιος να το δει,
άσπρο γίνεται, κι είναι άσπρο, κοχυλάκι του γιαλού,
σαν λιποθυμεί η μέρα στις βιολέτες του νερού.

Κι όταν πια σημάνει η νύχτα, τη φλογέρα τη γλυκιά,
και τ' αστέρια αλλάξουν θέση στ' ουρανού την απλωσιά,
πριν τελειώσει το τραγούδι κι ο αγέρας κοιμηθεί,
μέσα στο βαθύ σκοτάδι σιγανά θα μαραθεί,
πριν τελειώσει το τραγούδι κι ο αγέρας κοιμηθεί,
μέσα στο βαθύ σκοτάδι σιγανά θα μαραθεί.

ΑΡΓΟΠΕΘΑΙΝΕΙ ΟΠΟΙΟΣ...

Αργοπεθαίνει όποιος γίνεται σκλάβος της συνήθειας, επαναλαμβάνοντας κάθε μέρα τις ίδιες διαδρομές, όποιος δεν αλλάζει περπατησιά, όποιος δεν διακινδυνεύει και δεν αλλάζει χρώμα στα ρούχα του, όποιος δεν μιλεί σε όποιον δεν γνωρίζει.

Αργοπεθαίνει όποιος αποφεύγει ένα πάθος, όποιος προτιμά το μαύρο για το άσπρο και τα διαλυτικά σημεία στο "ι" αντί ενός συνόλου συγκινήσεων που κάνουν να λάμπουν τα μάτια, που μετατρέπουν ένα χασμουρητό σε ένα χαμόγελο, που κάνουν την καρδιά να κτυπά στο λάθος και στα συναισθήματα.

Αργοπεθαίνει όποιος δεν αναποδογυρίζει το τραπέζι, όποιος δεν είναι ευτυχισμένος στη δουλειά του, όποιος δεν διακινδυνεύει τη βεβαιότητα για την αβεβαιότητα για να κυνηγήσει ένα όνειρο, όποιος δεν επιτρέπει στον εαυτό του τουλάχιστον μια

φορά στη ζωή του να αποφύγει τις εχέφρονες συμβουλές.

Αργοπεθαίνει όποιος δεν ταξιδεύει, όποιος δεν διαβάσει, όποιος δεν ακούει μουσική, όποιος δεν βρίσκει σαγήνη στον εαυτό του.

Αργοπεθαίνει όποιος καταστρέφει τον έρωτά του, όποιος δεν επιτρέπει να τον βοηθήσουν, όποιος περνάει τις μέρες του παραπονούμενος για τη τύχη του ή για την ασταμάτητη βροχή.

Αργοπεθαίνει όποιος εγκαταλείπει μια ιδέα του πριν την αρχίσει, όποιος δεν ρωτά για πράγματα που δεν γνωρίζει.

Αποφεύγουμε τον θάνατο σε μικρές δόσεις, όταν θυμόμαστε πάντοτε ότι για να είσαι ζωντανός χρειάζεται μια προσπάθεια πολύ μεγαλύτερη από το απλό γεγονός της αναπνοής.

Μόνο η ένθερμη υπομονή θα οδηγήσει στην επίτευξη μιας λαμπρής ευτυχίας.

Ελευθερη έκφραση

Κύκλος κινηματογράφου

Καλημέρα σας, κύριε Κυπριωτάκη!

Καλημέρα.

Είστε υπεύθυνος για τον κύκλο κινηματογράφου. Τι σας ώθησε να αναλάβετε αυτή την υποχρέωση; Σαφώς θα υπάρχει κάποια

συμπάθεια για τον κινηματογράφο. Από πού πηγάζει και τι είναι για σας ο κινηματογράφος;

Από μικρή ηλικία ενδιαφέρομαι για τις ταινίες. Μου αρέσει ιδιαίτερα πλέον να προσπαθώ να ερμηνεύσω τη ματιά του σκηνοθέτη καθώς και τα μηνύματα της κάθε ταινίας. Για εμένα ο κινηματογράφος είναι μαγεία, μαγεία είναι οι εικόνες, η άλλη εμπειρία... Κάποιες φορές η μαγεία χάνεται, δυστυχώς, όταν ο σκηνοθέτης αδυνατεί να περάσει τα μηνύματά του στους θεατές, αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία. Κινηματογράφος είναι η ανάμνηση των παλαιών φίλων με τους οποίους πήγαινα στον κινηματογράφο πάντα με το ίδιο χαμόγελο και την ίδια αμείωτη αγωνία. Η μυρωδιά του ποπ-κορν, οι πλάκες πριν από την ταινία, οι αίθουσες, μετρημένες στα δάκτυλα του ενός χεριού, με τον κόσμο να συρρέει και τους τυχερούς να βρίσκουν θέσεις για την προβολή, και το κλίμα. Όλα αυτά είναι κινηματογράφος! Δεν έχω τεχνική κατάρτιση, αλλά πιστεύω πως κάποιος αποκτά στον κινηματογράφο όσο περισσότερο έρχεται σε επαφή με αυτόν. Έτσι, θεωρώ πως πλέον μπορώ να παρουσιάσω στα παιδιά κάποιες ταινίες που απο μόνα τους δεν θα έβλεπαν.

Τώρα μια αρκετά τετριμμένη ερώτηση, αλλά πιστεύω πολύ σημαντική. Έχετε ξεχωρίσει όλα αυτά τα χρόνια κάποιο-κάποιους ηθοποιούς και γιατί;

Από τον Ελληνικό κινηματογράφο θα ξεχώριζα χωρίς καθόλου σκέψη τον Θανάση Βέγγο, διότι είναι πιστεύω διαχρονικά αναγνωρίσιμος ηθοποιός (ήθος+ποιώ), καθώς και γιατί έδειξε ήθος πέρα από τον κινηματογράφο και στην προσωπική του ζωή. Επίσης, είχε εξαιρετική θεατρικότητα ενσαρκώνοντας ρόλους που έμειναν πραγματικά στην ιστορία. Τέλος, όπως ανέφερα προηγουμένως, ήταν πολύ ηθικός, κάτι που θέλω να τονίσω, αλλά και έντονα πολιτικοποιημένος, εμφανές και στις ταινίες όπως και αυτή που

παρακολουθήσαμε πρόσφατα, «Το μεγάλο κανόνι». Εξαιρετικοί ήταν επιπλέον ο Μάνος Κατράκης, που «έβγαζε» μια λεβέντικη αρχοντιά, ο Ορέστης Μακρής και ο Βασίλης Αυλωνίτης. Από τον ξένο κινηματογράφο υπάρχουν πολλοί αξιόλογοι ηθοποιοί, συνεπώς δεν θα αναφερθώ σε κάποιον συγκεκριμένα.

Μιας και μιλήσαμε για ηθοποιούς, ας μιλήσουμε και για ταινίες. Σίγουρα έχετε παρακολουθήσει ταινίες και ταινίες. Άλλες καλές, άλλες λιγότερο καλές. Μπορείτε να μας αναφέρεται μερικές που πραγματικά σας εντυπωσίασαν και πιθανόν να μπορούν οι μαθητές του γυμνασίου να παρακολουθήσουν;

Αυτό χρειάζεται σκέψη! Θα έλεγα πως αξίζουν, κατά τη γνώμη μου οι εξής ταινίες μέσα σε ένα σύνολο αρκετών που έχω παρακολουθήσει: «Hotel Rwanda», «Η ένταση», «Τι έκανες στον πόλεμο Θανάση», «Μάθε παιδί μου γράμματα», « Η τελευταία έξοδος» «Rita Hayworth» και μερικές άλλες που μου διαφεύγουν αυτή τη στιγμή.

Φέτος έτυχε ο κύκλος να αποτελείται μόνο απο αγόρια. Μήπως έχετε κάποιο σχόλιο γι' αυτό;

Είμαι υπεύθυνος στον κύκλο κινηματογράφου από το 2007 και είναι η δεύτερη φορά που υπάρχουν μόνο αγόρια. Αν ήταν η πρώτη φορά, θα ήμουν οπωσδήποτε προβληματισμένος, επειδή τα κορίτσια δίνουν μια άλλη νότα στον κύκλο, όμως λόγω της προηγούμενης μου εμπειρίας οφείλω να ομολογήσω πως και τα αγόρια έχουν ποικιλία απόψεων, διάθεση για δουλειά και δημιουργούν ένα πολύ καλό κλίμα στον κύκλο.

Τέλος, θα ήθελα να μας αποκαλύψετε τα σχέδια και τις επιδιώξεις σας για τον φετινό κύκλο.

Με την έλευση της κυρίας Ελίζας, η οποία έχει σπουδάσει κινηματογράφο, δημιουργούνται νέα δεδομένα για τον κύκλο. Σχεδιάζουμε να γίνονται μικρά 15λεπτα όπου θα παρουσιάζει η κυρία Ελίζα πράγματα σχετικά με τον κινηματογράφο γενικά (ιστορία, στυλ αφήγησης...) Ακόμα ελπίζω να καταφέρουμε να παρουσιάσουμε ένα άλλο και πιο επίκαιρο θέμα που θα απασχολήσει έντονα την ελληνική πραγματικότητα «τον διαδικτυακό τζόγο». Όπως και να έχει, θα προσπαθήσω για το καλύτερο του κύκλου.

Ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο που μου διαθέσατε!

Βαγγέλης Σκουλάς
Γ' γυμνασίου

Ευχαριστήρια επιστολή

Οι μαθητές του γυμνασίου μας, γνωρίζοντας τα σύγχρονα προβλήματα και τις ανάγκες της κοινωνίας, έκαναν έρανο μεταξύ τους και βοήθησαν, με το ποσό των 230 ευρώ την ενορία του Αγίου Γεωργίου στον Πόρο, η οποία καθημερινά οργανώνει συσσίτια για τους συμπολίτες μας που έχουν ανάγκη. Το διοικητικό συμβούλιο του Πνευματικού Κέντρου της ενορίας αποδέχτηκε με αγάπη αυτή την προσφορά και απέστειλε στους μαθητές την απόδειξη παραλαβής των χρημάτων συνοδευόμενη με μια ευχαριστήρια επιστολή.

Οι εντυπώσεις μου από το γυμνάσιο .

Στις μικρότερες τάξεις του δημοτικού πίστευα ότι το γυμνάσιο έχει πολύ διάβασμα, φροντιστήρια, καθόλου χρόνο για ξεκούραση. Φοβόμουν τόσο πολύ για τις εξετάσεις στο τέλος του χρόνου! Επίσης, δεν ήξερα πώς θα μας αντιμετώπιζαν τα μεγαλύτερα παιδιά, εμάς τα πρωτάκια. Εντάξει, δεν είναι και τόσο τρομερό το γυμνάσιο. Είναι πολύ ωραίο και μου αρέσει πάρα πολύ! Μπορεί να έχει τις δυσκολίες του αλλά... Εγώ ένα ξέρω, πως αυτούς τους τρεις περίπου μήνες που

φοιτώ δεν θέλω να φεύγω τα μεσημέρια, ούτε γκρινιάζω που ξυπνάω πολύ πρωί και σχολάω στις πέντε καμιά φορά, γιατί κάνω τα Αγγλικά μου στο σχολείο. Σίγουρα, αν με ρωτήσετε ποια μέρα είναι η αγαπημένη μου, θα απαντήσω η Δευτέρα και όχι η Παρασκευή! Τελικά, το γυμνάσιο δεν ήταν αυτό που φοβόμουν!

Φαίη Κανδυλογιαννάκη α' γυμνασίου

Κοντά στο νου... κι η γλώσσα

Εδώ είμαστε, λοιπόν! Ανοιξαμε και σας περιμένουμε, που λένε και τα κορίτσια, η Μαρία και η Αναστασία. Ποια Μαρία και ποια Αναστασία; Περιμένετε, τώρα θα σας συστηθούμε. Η ομάδα μας, προς το παρόν, αποτελείται από τους: Πλευράκη Μάριο, Μουρτζάκη Χαρά, Παπιδάκη Ιωάννα, Γλακουσάκη Όλγα, Αλυσανδράκη Μαρία, Στειακάκη Μαρία και Λυδάκη Αναστασία -αυτές που λένε και τα έξυπνά τους, που γράψαμε στην αρχή. Τώρα τελευταία, με μεγάλη χαρά υποδεχτήκαμε και την Shahar Itach. Λέμε αλήθεια, δεν την πιέσαμε καθόλου, μόνη της ήρθε στην ομάδα, ρωτήστε τη, αν θέλετε. Η Shahar πρόθυμα συμμετέχει, όταν συζητάμε για τη γλώσσα και τις γλώσσες και σίγουρα μαθαίνουμε κι εμείς από αυτήν. Περιμένουμε και τον Δημήτρη Ζιαμπάρα, που θα έρθει τώρα όπου να 'ναι, μέχρι το επόμενο τεύχος.

Χρωστάμε από την προηγούμενη φορά ότι το «**μάλλον**» είναι ο συγκριτικός βαθμός του αρχαίου επιρρήματος **μᾶλα** (=πολύ). Τα παραθετικά του επιρρήματος είναι: **θετικός βαθμός μᾶλα, συγκριτικός μᾶλλον, υπερθετικός μάλιστα**. Η μετάφραση δική σας.

Σήμερα η στήλη φιλοξενεί συντομογραφίες που χρησιμοποιούμε συχνά, όταν γράφουμε, αλλά δεν θυμόμαστε πάντα αν και πού τονίζονται, πού μπαίνουν οι ενδιάμεσες τελείες **κ.λπ.** Αυτό το τελευταίο το γράφετε σωστά ή βάζετε τελεία μετά από κάθε γράμμα; Το άλλο το **κ.τ.λ.** γιατί γράφεται λίγο διαφορετικά; Μαζέψαμε ακόμα κάποιες από αυτές που συναντάμε στα σχολικά βιβλία και δεν είμαστε πάντα σίγουροι τι σημαίνουν και πώς διαβάζονται. Ίδου η μικρή μας συλλογή:

κ.λπ. : και λοιπά
κ.τ.λ. : και τα λοιπά
π.Χ. : προ Χριστού
μ.Χ. : μετά Χριστόν
π.χ. : παραδείγματος χάριν
π.μ. : προ μεσημβρίας
μ.μ. : μετά μεσημβριαν
λ.χ. : λόγου χάριν
κ.ά. : και άλλα
κ.α. : και αλλού
κ.εξ. : και εξής
κ.ο.κ. : και ούτω καθεξής
κ.τ.ό. : και τα όμοια
βλ. : βλέπε
π.β. : παράβαλε (σύγκρινε)
ασκ. : ασκήσεις
εργ. : εργασία
εικ. : εικόνα
τχ. : τεύχος
α.ε. : αρχαία ελληνική (γλώσσα)
ν.ε. : νέα ελληνική (γλώσσα)
απρφ. : απαρέμφατο
μτχ. : μετοχή
πρωτ. : πρωτότυπο
μτφρ. : μετάφραση
μτγν. : μεταγενέστερος, -η, -ο
ενν. : εννοείται
αρ. : αριθμός
μ.ό. : μέσος όρος
τ.μ. : τετραγωνικό μέτρο

ό.π. : όπως παραπάνω
δηλ. : δηλαδή
περ. : περίπου
κ. : κύριος, κυρία
κος, κα : κύριος, κυρία
κ.κ. : κύριοι
δρ. : διδάκτορας/διδάκτωρ
Η/Υ : ηλεκτρονικός υπολογιστής
δισ : δεσποινίς
ΥΓ. : υστερόγραφο
αι. : αιώνας
αγ. ή **Αγ.** : άγιος, αγία, άγιο
σ. ή **σελ.** : σελίδα
στ. ή **στήχ.** : στίχος, στίχοι
άσκ. : άσκηση
χλμ. : χιλιόμετρο
τ. χλμ. : τετραγωνικό χιλιόμετρο
Ε.Κ.Π. : ελάχιστο κοινό πολλαπλάσιο
Μ.Κ.Δ. : μέγιστος κοινός διαιρέτης
Ε.Ο.Κ. : ευθύγραμμη ομαλή κίνηση
Α.Δ.Η.Φ. : Αρχή διατήρησης ηλεκτρικού φορτίου
Μ.Μ.Ε. : μέσα μαζικής ενημέρωσης
Α.Γ. : Αγία Γραφή
Π.Δ. : Παλαιά Διαθήκη
Κ.Δ. : Καινή Διαθήκη
Α., Δ., Β., Ν. : Ανατολικός, Δυτικός, Βόρειος, Νότιος
ΝΑ., ΝΔ. : νοτιοανατολικός, νοτιοδυτικός
ΒΑ., ΒΔ. : βορειοανατολικός, βορειοδυτικός

Κι ένα μικρό γλωσσικό σχόλιο από τη Shahaar. Στα εβραϊκά για την έννοια *γλώσσα* υπάρχουν δύο λέξεις: η μία προφέρεται *lashon* και σημαίνει το σχολικό μάθημα Γλώσσα και τη γλώσσα του στόματός μας, και η δεύτερη προφέρεται *sarha* και σημαίνει τη γλώσσα που μιλάμε και τα χείλη. Κρίμα που δεν έχουμε εβραϊκή γραμματοσειρά!

Καλό χειμώνα να έχετε!

Τα παιδιά... γράφει

Η εξάρτηση των παιδιών από το διαδίκτυο

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται το γεγονός πολλά παιδιά να πέφτουν θύματα εξάρτησης από τον υπολογιστή. Δεν συμπεριλαμβάνονται μόνο μικρά παιδιά αλλά και μεγάλα, και, όταν λέω μεγάλα, εννοώ γύρω στα 17-18 ετών. Πώς γίνεται αυτό; Μερικοί μπαίνουν στο Facebook πολλές ώρες, με αποτέλεσμα κάποιιοι να εξαφανίζονται από τις παρέες τους, άλλοι που παίζουν παιχνίδια να έχουν σοβαρά προβλήματα στα μάτια αλλά και στον εγκέφαλο. Στο σχολείο μάς έχουν μιλήσει για τη σωστή χρήση των υπολογιστών και μας έχουν πει τι προβλήματα προκαλεί η πολλή χρήση. Πρέπει όμως γι' αυτό να κάνουν κάτι και οι γονείς μας. Αυτοί πρέπει να πουν στα παιδιά τους τι κακό κάνει αυτό το πράγμα. Δε λέω βέβαια να μη μπαίνουν και καθόλου, λέω όμως να μπαίνουν με μέτρο και να αποφεύγουν το Facebook, γιατί κάνει κακό.

Πατήστε, επιτέλους, το κουμπί του τερματισμού!

Μην το φοβάστε!

Βαγγέλης Γωνιωτάκης ΣΤ1

Guy Fawkes

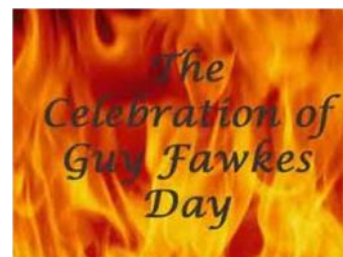
On 5th November, people all over Great Britain celebrate the Guy Fawkes Night. But what happened that night? Why do people celebrate the Guy Fawkes Night? What do they usually do? If you want to know, keep reading.

Guy Fawkes (also known as Guido Fawkes) was an English soldier, who was a member of a Catholic group. He had planned with some of the other soldiers to kill the English Council Members on 5th November 1605, while they would hold a meeting. They planned to put 36 barrels of gun powder under the English Council's building, because the president and the other members were Protestants. Luckily, they were caught and they were killed before they were able to light up the fire.

Every year, Great Britain makes a big celebration with a night full of fireworks. They are so bright that they light the sky with lots of colours. Also, children enjoy making dolls of Guy Fawkes with paper and old clothes. Then, they go for a walk with the Guy Fawkes' doll in order to get money from their

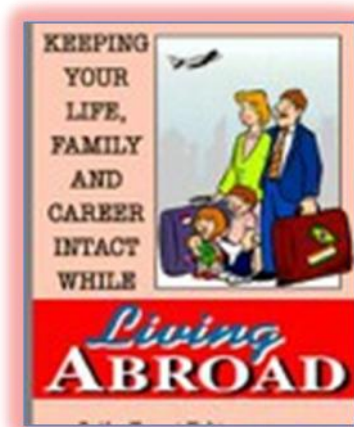
neighbors. After that, at the end of the night, they burn it in a big fire which is lit in their town's square.

Bonfire's Night, how they also call it, is like an ethnic anniversary for the Great Britain so it's very important for them to have fun every year with lots of food and drink. What about you?

By Marios Plevrakis

What would life be like if you had to work abroad?

Many people, especially young ones, consider, at some point of their lives spending some time abroad. Some of them have serious arguments while others minor ones. But why do people want to live abroad? What would be their feelings eventually?

There are many fairly justifiable reasons. Firstly, when someone lives in a small country and is unemployed, in order to find a place to work he will look for it in a bigger country. This could be logical as the bigger the country, the greater the possibilities of finding a job, are. Furthermore many university students would think of living abroad as a follow-up of their studies, probably in more well known universities. Finally it would be totally understandable if people decided to live abroad so as to fulfill a dream of their own and come in touch with different cultures.

Apart from the obvious reasons there are also the feelings of the immigrants about the new country they went to. To begin with, they could feel homesick due to the different climate, the new people or even because of the family. This could make them miss what they left behind and get back home. However they could be happy for many other reasons such as the new lifestyle. Also a great advantage would be the money they would earn and the status they could have by a well paid job. This could make them powerful, something most of us are keen on.

On the whole, I am for immigration as it has much to offer. I strongly believe, though that in the beginning the atmosphere could be unbearable.

by Evan Skoulas

What would my life be like if I worked abroad? Personally I'd rather live abroad. The reason for that is because there are better opportunities. I would make more money and it would be easier for me to find a job.

Specifically I would like to be a vet because I love animals and I find this job interesting and thrilling. I would love to live in Ireland but because I am quite sensitive, I would probably feel homesick as I consider myself half Irish and half Greek. As you can gather, I live in Greece, still, I feel homesick because I miss Ireland so there is no solution to my problem.

Anyway, I think that I would have more customers if I worked abroad, especially if I worked near the countryside. There are a lot of farmers there and they have a huge amount of cows so they need vets to check if their animals are healthy.

So as it seems it would be better for me to live abroad for more opportunities and a more successful life.

by John Antonogiannakis

By Cris katrinakis